

LETOHRAD
20.-22. ZÁŘÍ
1985
INSPIRACE

I N S P I R A C E 1 9 8 5

přehlídka divadelních, loutkářských a recitačních souborů
Východočeského kraje

+ + +

Pořadatel: Krajské kulturní středisko v Hradci Králové,
Okresní kulturní středisko v Ústí nad Orlicí,
Dům kultury ROH Letohrad pod záštitou
MěstNV Letohrad

+ + +

L e t o h r a d 20. - 22. z á ř í 1 9 8 5

Program:

- pátek 20. 9. 1985 13.00 - 18.30 hodin - prezence
(čas na ubytování bude u převážné většiny účastníků až po skončení večerního programu)
- DK Letohrad 15.00 hod. Krajský aktiv amatérských divadelníků
17.00 hod. zahájení Inspirace
HRNEČKU, VAŘ!
(Rozmarýnek, DK ROH ZVÚ Hradec Králové)
18.30 hod. PÍSEŇ O LÁSCĚ A SMRTI KORNĚTA
KRYŠTOFA RILKA
(ARS PF Hradec Králové)
- 19.00 hod. v e č e ř e v DK ROH Letohrad

- 20.00 hod. DEKAMERON
(DS Vojan Doubravice)
22.00 hod. POHODA
(“C” SKP ROH Svitavy)
- 23.00 hod. s e t k á n í v k l u b u

- sobota 21. 9. 1985 8.00 hod. s n í d a n ě v DK ROH Letohrad

- sál TJ Orlice 9.00 hod. CESTA KOLEM SVĚTA
(Mladá scéna SKP Karosa Vysoké Mýto)
11.30 hod. MEZI HRA
(ADIVADLO JKP Pleas Havlíčkův Brod)
- 12.30 hod. o b ě d v DK ROH Letohrad

- sál TJ Orlice 14.00 hod. OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY
(Mladé divadlo DK Dukla Pardubice)
16.00 hod. LOUPEŽNICKÁ POHÁDKA
(DPM Úpice)
17.30 hod. NESTŘÍLEJTE DIVOKOU SVINI
(Visuvadlo Pardubice)

18.30 hod. v e č e ř e v DK ROH Letohrad

DK Letohrad

20.00 hod. **ŘÁDNÁ HOLKA**
 (Mladé divadlo DK Dukla Pardubice)

22.15 hod. **FREJŠ**
 (Čumkaři OB Modřice)

23.00 hod. s e t k á n í v k l u b u

neděle 22. 9. 1985

DK Letohrad

8.30 hod. s n í d a n ě

9.00 hod. seminář k představením **INSPIRACE**
 1985

12.00 hod. o b ě d a o d j e z d y
 ú č a s t n í k ů

V rámci přehlídky se uskuteční výstava - Jaromír Vosecký -
SCÉNOGRAFIE

Je to už drahně let, co jsem na Jiráskově Hronově a Šránkově Písku v jednom roce - vlastně pár měsíců za sebou - porotoval totéž představení a na obou festivalech uspělo měrou vrchovatou. Už tehdy jsem měl pocit, že organizační rozdělení amatérského divadla je jaksi předstihováno a také trochu zaskočeno objektivním vývojem. Postupně tento pocit sílil - až se změnil v jistotu. Ne, že bych se domníval, že je třeba za každou cenu měnit ono organizační rozdělení. Ale myslím si, že je nanejvýše aktuální a potřebné, aby se občas sešli všichni, kdo dělají amatérské divadlo jakéhokoliv druhu a jakoukoliv metodou a podívali se na to, co se děje za jejich tak říkajíc vymezeným terénem. A nejen to. Řada představení dokazuje sezónu co sezónu, jak se mnohé postupy, prostředky, principy, metody prolínají a prostupují, jak už ve vlastním tvořivém procesu a ve výsledcích lze velice těžko hledat striktní a nepřekročitelné oddělení a rozdělení. A to včetně některých jevištních realizací poezie, které dnes zvláštním spojením slova a pohybu - ať už herce živého nebo předmětu - mají čím dále tím více co říci i divadlu.

Zkrátka a dobře - jde o inspirativnost jako jev, jenž ve vědomí lidí může vyvolat další a další posuny v myšlení o divadle i ve vlastní praktické činnosti. A ve výsledcích se projevuje jako ono zákonité a logické přestupování hranic. Z tohoto důvodu se ve Východočeském kraji zrodila divadelní přehlídka nazvaná Inspirace. Její první ročník proběhl v minulém roce. A už tato Inspirace 1984 potvrdila, že je to záležitost krajně užitečná a prospěšná. Odehrála se tu konfrontace nejrozumnějších typů a druhů představení a podob amatérského divadla. A ať už jejich dokonalost či zase problematičnost byla jakákoliv, vždycky se na konec ukázalo, že měly v sobě náboj, který nějakým způsobem ostatní vzrušoval a zajímal a cosi jim podnětného a užitečného přinášel.

I tohle je přednost a výhoda Inspirace. Není přehlídkou, která stanovuje pořadí a uděluje ceny, kritérium perfektosti či alespoň relativní dokončenosti díla tu není třeba při posuzování brát v úvahu. Pozornost se soustřeďuje zcela jinak - k hledání toho, co je skutečně ve vlastním představení inspirativní jako novost či využití některých známých postupů a principů jinak. A upřímně řečeno: nejde zase zdaleka tolik o jednotlivá představení, ale právě o spojitost, souvislost, kontexty. Tedy o celek amatérského divadla Východočeského kraje.

Jistě - letohradskou Inspiraci nelze odtrhnout od celku českého divadelního amatérismu. Přesto si však myslím, že má pro Východočeský kraj a jeho amatéry význam další. Ať chceme nebo nechceme, zůstává ve většině souborů především soustředěn na tradiční typ amatérského divadla. V tomto směru dobyl v minulosti své úspěchy a nesporně i nadále bude tento typ amatérského divadla tvořit hlavní základnu. Ale - divadlo vůbec - a tedy i amatérské - hledá dnes svůj jazyk, kterým by co nejúčinněji a nejnaléhavěji sdělovalo svému divákovi současné problémy. Jsme-li přesvědčeni o jednotě obsahu a formy, potom nové otázky dneška nelze vtěsnávat do kadlubů minulosti. Ostatně - leckterá představení minulých let vzniklá v tomto kraji na půdě tradičního divadla prokázala, že tento vývoj je nezadržitelný. A tak Inspirace může v tomto směru mnohé přinést a k mnohému přispět; může pomoci oddělit zrna od plev, módnost od skutečného hledačství, touhu po opravdovém poznání od povrchnosti a fráze. A konečně může ukázat, v čem je tradice nenahraditelná a silná a v čem se mění v konvenci, v plané opakování.

Zkrátka a dobře - Inspirace může stejně tak dobře posílit skutečnou tvořivost pohybující se na půdě tradičního divadla jako může pomoci těm, kdo tuto půdu opouštějí nebo ji opustili. A v tom je - a doufám i v budoucnu bude - její nezastupitelné místo v rámci krajských divadelních přehlídek Východočeského kraje.

Jan Císař

Pátek 20. 9. 1985 v 17.00 hodin - sál SKP ROH Letohrad

Rozmarýnek, divadlo dětí DK ROH ZVÚ Hradec Králové
K. J. Erben

H R N E Č K U , V A Ř !

režie: Svatopluk Pilař / umělecká spolupráce: František
Bahník / hudební spolupráce: Miloš Štědroň / výtvarná spo-
lupráce: Helena Štědroňová / technická spolupráce: Karel
Gembal, Zdeněk Vítek, Michal Drtina, Svatopluk Pilař, Jiří
Ropek, Zdeněk Krunčák, Stanislav Pévala a další

Hrají: Miloš Štědroň, Helena Štědroňová, Pavel Hošek, Zde-
něk Vítek, Lucie Maňásková, Jiří Ropek

Souboru je letos sedm let, má na svém kontě 300 před-
stavení. Po čtrnácti inscenacích, z nichž poslední byla
pohádka "O Jankovi, Jitřence a strašidýlkách", nastudoval
Rozmarýnek v poněkud netradiční podobě výběr ze sbírky
pohádek, písniček a říkadel Karla Jaromíra Erbena. Uvádí
je ve svém představení "Hrnečku, vař" s odkazem na Karla
Čapka, který o dětských říkadlech napsal: "Přiznávám, že
mám odjakživa pochopení pro tajemné vztahy slov, popírám
jenom, že je to něco nového. Dětská říkadla oplývají poe-
tickými a nepředvídanými vztahy a jsou radikálně odpoutá-
na od jakéhokoliv tíživého a malicherného obsahu."

Divadélko Rozmarýnek hraje pro nejmenší diváky. Kaž-
dou první středu v měsíci vystupuje před dětmi z mateř-
ských škol, každou druhou sobotu hraje dvě představení
pro veřejnost. K tomuto pravidelnému programu se druží
i zájezdy, takže padesát vystoupení za sezonu není výjim-
kou.

Premiéry se uvádějí vždy v prosinci a v květnu, ale soubor se neomezuje na nastudování pouhých dvou inscenací v sezóně. Např. v roce 1983 v předvánoční přehlídce soubor uváděl šest inscenací své tvorby.

Inscenace "Hrnečku, vař!" je předposlední premierou souboru. Nedá se hovořit o typické divadelní hře, spíš o komponovaném pořadu z díla K. J. Erbena. Zpočátku se nastudování zdálo snadné. Soubor měl pocit, že stačí říkadla, písně i známé pohádky pro nejmenší publikum prostě oddeklamovat. Ale samotný Erbenův text se vzepřel, problémy přinesl jazyk pohádek, odlišný od dnešního způsobu vyjadřování, potřeba dramatického způsobu vyprávění pohádek. Po dlouhém hledání pomohla rekvizita. Jednoduchá, ale tvárná. A soubor překvapilo, co rekvizita dokáže ...

Pátek 20. 9. 1985 v 18.30 hodin - sál SKP ROH Letohrad

ARS, Pedagogická fakulta Hradec Králové

R. M. Rilke /překlad: Radovan Lukavský

P Í S E Ň O L Á S C E A S M R T I K O R N E T A

K R Y Š T O F A R I L K A

Režie: Svatopluk Pastýřík

Amatérské recitační studio (ARS) vzniklo na PF v Hradci Králové před dvěma lety a jeho pokusy jsou určeny převážně studentům PF. Uvádí Večery zelených poetů z prací posluchačů PF, tématické i autorské pořady poezie jako režijní debuty svých členů, budoucích učitelů, jejichž úkolem jednou bude být nositeli kultivovaného slova a výrazného přednesu ve školách i obcích východních Čech. ARS se účastní soutěží ZUČ, vystupuje při společenských příležitostech - mezi nejúspěšnější pořady ARSu patří lidová suita Malovaná láska, nejvíce repríz zaznamenal Rilke (účast na Wolkrově Prostějově), členové studia vystupují i sólově, soutěží např. na Šrámkově Sobotce. ARS má ve svém středu i nadějně literáty, kteří získali první vavříny v literárních soutěžích v Rychnově a Sobotce. ARS je dokladem solidního podhoubí pro rozvoj slovesných oborů ZUČ na Pedagogické fakultě v Hradci Králové.

Kornetem původně nazývali vojenského trubače. Později, do 17. století, velitele čety jezdeckta. V našem příběhu je hrdina jízdním poslem v oddílu svobodného pána z Pirovana u císařského rakouského pluku Heysterské jízdy.

Rilkova básnická próza z počátku tohoto století se obrací k základním problémům smyslu lidského života, lásky a smrti, které nikdy nenechaly klidným žádného básníka. Na pozadí válečných událostí v Evropě 17. století vykresluje Rilke se značným smyslem pro složitou dikci a obrazovou rafinovanost odvěkou touhu člověka po míru. Protiválečný akcent zesiluje apoteoza lásky. Základní protiklad lásky a smrti, války a života, je umocňován řadou dalších kontrastů - celá skladba je budována na opozičních dvojicích. Kontrasty jsou ve sféře smyslového vnímání, v hrdinových vnitřních prožitcích a představách, v obrazech společnosti a prostředí, v mezilidských vztazích a zejména v hrdinově vztahu k ženě.

Barokně baladický příběh o tragickém konci mladého života soubor pojal jako emotivní audiovizuální dialog s obrazem na zvukovou malebnost naší mateřštiny, melodičnost a rytmičnost umělecké prózy.

DS Vojan Doubravice

Boccaccio - Fuchs

DEKAMERON

umělecký vedoucí: Vladimír Marek / režie: Miloš Štědroň /
scéna a kostýmy: kolektiv / hudební plán: Miloš Štědroň /
světla: Jaroslav Martínek / zvuk: Josef Jirásko / text sleduje: Marie Jirásková

Hrají: Pavel Hošek, Eva Žižková, Zdena Jezdinaká, Martina Pleskotová, Helena Štědroňová, Ludvík Filipi, Miroslav Hladík, Svatopluk Pilař, Miloš Štědroň

O souboru suchá fakta - je "velmi starý", pravidelně začal pracovat v roce 1976, jeho původní vedoucí odešli do zasloužené penze, tradice se chopili mladší. Snaží se, hledají, hrají tradičně hry o několika jednáních a se všemi dostupnými reáliemi. Hledají dál, hádají se - a pak to zkusí jinak.

Sami o sobě říkají: "Snad nám osud dopřeje, abychom se hádali pořád, aby to vedlo k očistě od všech zbytečností, přežitých a zaprášených tradic, k přístupům adekvátnějším životu. Chceme si povídat mezi sebou i s divákem, hrát si a na nic si nehrát, jít za krásou života, zkusit ji poodhalit, polekat se třeba krutosti osudu, ale uvědomit si, že jsou lidé, kteří chtějí žít, jsou a budou ..."

Známé příběhy z Dekameronu jsou v úpravě Aleše Fuchse
posazeny do roku 1348, do opuštěného paláce nedaleko Flo-
rencie. Všude kolem zuří mor. Komediant Philippe přiměje
skupinu stejně unavených a vystrašených utečenců ke spo-
ludčinkování ve "hře", aby v nich dokázal probudit akti-
vitu, zaplašit strach a pocit bezmoci před strašlivou cho-
robou, přimět je k poznání a předsevzetí, že člověk nesmí
ztratit smysl pro čest, pravdu a lidskou poctivost ani ve
chvilích největšího ohrožení.

"C", loutkový soubor SKP ROH Svitavy

Bedřich Beneš - Buchlovan (a další)

P O H O D A

Kocour, Kašpárek, kontrabas: V. J. Šimek / Vepřík, policajt,
housle: P. Svojanovský / Osel, žebřák: J. Grmela / Kozel,
král, náčelník lupičů, piano, kytara: K. Šefrna / Krysa, mi-
nistr, ovce, vdova, piano: B. Šefrnová / Krysa, ministr,
ovce, vdova, piano: H. Šefrnová / Krysa, ministr, vdova,
kytara: A. Přikrylová / Krysa, ministr, vdova, banjo: J.
Karkulíková / technika: K. Toth, M. Novák / dramaturgie:
B. Šefrnová, K. Šefrna / výtvarníci: Šefrna, Šefrnová /
hudba a režie: K. Šefrna

Bedřich Beneš-Buchlovan. Dvě pohádky pro děti. Zví-
řátka a loupežníci, Zlaté semínko. Dvacátá léta. Jaká to
byla doba? Dnes jsou všichni mladí ... Mezval, Wolker ...
Jaroslav Ježek! A tak jsme hledali. V dějepise, v knížkách,
v časopisech té doby. A nacházeli jsme. Při tom hledání se
to jaksi samo začalo stěhovat od Buchlovana k Čapkovi. Od
legrace k zamyšlení. O době, kterou známe jen z knih a vy-
právění pamětníků, k zamyšlení koneckonců i o sobě a o
dnešku.

Jestliže něco je nebo se stalo pojmem, patří ono něco do lexikonu. Do učebnic, do encyklopedií. A jde-li o pojem opravdu velký, tedy do obecného povědomí. Tam je ono něco uloženo a je to studené jako psí čumák. Neboť zkuste mít k pojmu vřelý citový vztah.

Naproti tomu loutkářský soubor "C" ze Svitav je parta, která dělá zaujaté, živé, mladé a chytré divadlo. Chodí za nimi obecnstvo, které jim fandí a má je rádo.

A protože "C" se stalo pojmem (a nejen mezi loutkáři) a zároveň v obecnstvu udržuje a vzbuzuje citově silné pozitivní vazby, je (viz výše) raritou, hodnou uložení do lihu. K uchování pro příští generace. (Tohle o "Céčku" napsal Jan novák, dramaturg, režisér a herec legendární "Říše loutek" z Prahy.)

Sobota 21. 9. 1985 v 9.00 hodin - sál TJ Orlice

Mladá scéna SKP ROH Karosa Vysoké Mýto

Mlejnek, Nekvinda, Vítek - J. Verne

C E S T A K O L E M S V Ě T A

Cestující: Z. Culka, A. Dostálová, J. Havel, V. Jetmar, L. Josefyová, J. Mlíka, J. Navrátilová, A. Palatková, P. Ryška, P. Schejbal, M. Švadlenová, Dr. V. Steinfeld, P. Stránek, M. Stráňková, I. Truhlářová, P. Vtípilová / spolupráce: Z. Berger, Z. Culka, L. Josefyová, J. Mlejnek, A. Němeček, J. Nohejlová / hudba: B. Vítek / verše a texty písní: V. Nekvinda / text a režie: J. Mlejnek

Mladá scéna z Vysokého Mýta pamatuje ve svých dramaturgických záměrech i na dětské publikum. V poslední době se snaží odpoutat od konvenčních postupů a snaží se uvádět hry pro děti i v netradičních prostorech. Taková byla např. klauniáda pro nejmenší diváky "O zlém draku mračounovi", v první verzi této hry se soubor pokusil zapojit malé diváky do hry, světit jim některé úkoly inscenace. Děti se na jeviště jen hrnuly, ochotně hrály s sebou, hýřily nápady - jindy bylo ovšem obtížné, zvláště starší děti, na jeviště vůbec dostat, jejich hra byla toporná a chtěná. K tomu, že jsme od tohoto principu upustili, nás vedly dva důvody - první: aktivní hry se účastní jen malá část dětského publika, ostatní jejich hře pouze přihlížejí a je jim líto, že sami nevystupují, druhý: hra vybraných dětí je poznamenána "vystupováním", estychem, rozpaky nebo naopak "předváděním", činnost na jevišti postrádá bezprostřednost a bezstarostnost, nezbytné atributy spontánní hry.

Mnohokrát jsme se přesvědčili, že jiná situace nastane při zapojení celého menšího kolektivu, např. v herně mateřské školy, v tělocvičně apod. Ve struktuře takové hry ovšem přestává být rozhodující pevný textový a režijní plán. Jednoduchá osnova je naplňována nápady dětí, zapojených do hry. Malý divák snáze "překročí rampu", rezignuje na to, aby jeho hra byla hodnocena jako divadlo. Jde o dětské improvizace, o spontánní dramatickou hru dětí, kterou vyvolávají a řídí protagonisté.

Aktivitu dětského diváka nelze spatřovat jen ve vnějších projevech reakce na představení. Nepochybně aktivnější, než roztěkaný a vykřikující malý divák, je soustředěné a hrou niterně zasažené dítě.

S takovými zkušenostmi přistupoval soubor k přípravě Cesty kolem světa. Textová předloha vznikla před více jak deseti lety pro soubor dětí a mládeže. Nynější inscenace opustila dřívější zasazení na jeviště a předscénu a pokouší se o realizaci v jiném prostoru, v polokruhové ulici uprostřed diváků. Vychází z principů kolektivních improvizací, metaforického řešení situací, ovšem v pevném dramaturgicko režijním plánu.

ADIVADLO JKP ROH Pleas Havlíčkův Brod
Miguel De Cervantes Saavedra

M E Z I H R A

Hrají: L. Honzová, E. Nováková, V. Navrátil, Z. Stejskal, Z. Šmejkal / další spolupráce: E. Kobátová, F. Beneš, D. Taťáková, etc. / úprava textu a režie: M. Lhotka

Většina členů souboru prošla Okresní třídou herecké práce v roce 1979 - 80, soubor má tři hrající režiséry, absolventy Lidové konzervatoře, mladí lidé doplňující soubor z dětského dramatického kroužku. Od roku 1978 pracoval soubor po pět let s metodickou spoluprací profesionála, v současné době pracuje samostatně, formou kolektivních souborových konzultací. Loni, kdy oslavil 15. výročí svého vzniku, si dal i nový název ADIVADLO, přičemž "A" znamená především divadlo amatérské, angažované a aktivní.

Inscenace je režijním debutem Miroslava Lhotky a jeho absolventským představením v LKVČK v Hradci Králové. Představení klubového charakteru vzniklo z jedné Cervantesovy mezhry - Žárlivý stařík. Režisér značně upravil text, při čemž došlo i k posunu ve výkladu postav a jejich obsazení. Odtud pramení i práce s rekvizitou a charakter kostýmní složky. Intermedium neboli mezhra je krátký divadelní útvar, vkládaný zvláště ve středověku a ranném novověku do větších her vážného obsahu. Z Intermedií se vyvinul žánr malých komedií a frašek. O nelehké práci v tomto žánru se přesvědčilo ADIVADLO ve zkouškách, které pro tuto půlhodinovou inscenaci byly silným záběrem psychickým i fyzickým.

Sobota 21. 9. 1985 ve 14.00 hodin - sál TJ Orlice

Mladé divadlo IX ROH Dukla Pardubice

Hrabal - Nývlt

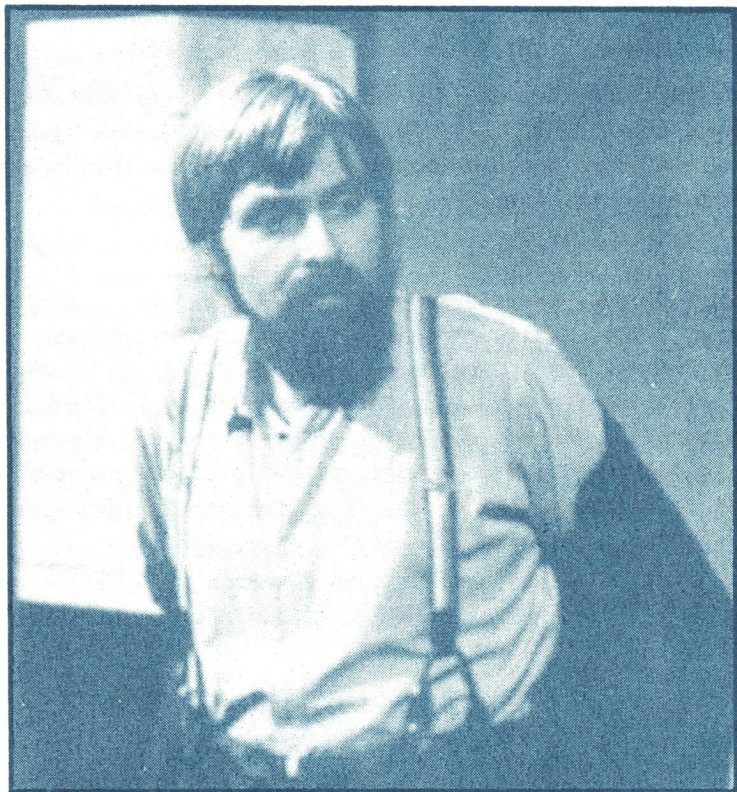
O S T Ě R E S L E D O V A N É V L A K Y

Miloš Hrma: Fr. Voráček / výpravčí Hubička: J. Jezdinský /
přednosta: V. Novák / přednostová: Z. Procházková / rada Zední-
cek: V. Charbuský / strojvedoucí: J. Hurych / Máša: V. Pojmanová /
Zdenička: N. Martínková / Viktorie: O. Andrlíková / doktor: M.
Štědroň / pokojská: J. Janošková / Němec: M. Dvořák / Luisa: A.
Jupová / německý voják: M. Pošva / německý voják: J. Procházka /
realizace scény, kostýmů a zvuku: kolektiv souboru / světka: J.
Tumpach / výtvarník: J. Všecký / režie: I. Nováková

Pardubice jsou stotisícové město, kde vedle profesionální scény pracuje i několik amatérských souborů. Mladé divadlo vzniklo v roce 1964, každé tři roky se fakticky proměňuje, zůstává většinou jen stabilní jádro souboru, které je i hereckou oporou. Průměrný věk je 30 let.

Ve svých začátcích hrál převážně pro děti, výjimkou bylo uvedení Čapkových Apokryfů (1965). Další hra pro dospělé, Gorinův Thyl Ulenspiegel (1978), přivedl soubor na svitavský národní festival, kde získal Cenu diváka. Pak následovaly V + W Ostrov Dynamit, Klicperův Ženský boj, Inclánova Julie, Drdovy Hrátky. V současné době soubor hraje kromě "Vlaků" i Coldoniho Řádnou holku. Inscenace podle Hrabalovy novely a Nývltovy dramatizace byla uvedena letos i na 55. Jiráskově Hronově. Delší dobu soubor spolupracuje s výtvarníkem VČD Pardubice Jaromírem Všeckým, který výrazným způsobem ovlivňuje výtvarnou složku představení.

Téměř každé profesionální divadlo uvádí Nývltovu dramaturgii příběhu Miloše Hrmy. Amatérské inscenace nejsou výjimkou. Téměř každý Čech viděl Oskary ověčený film. Pardubičtí se pokoušejí o osobitý pohled na předlohu. Dlouhou počáteční etapu práce proto věnovali samotné novele, rozboru postav, motivací jejich jednání, vztahům ... Scénář se začal vracet směrem k Hrabalovi, i když struktura Nývltovy úpravy do jisté míry zůstala. Byl objeven "panák", charakter zvuku. Inscenace doznávala řady změn i po premiéře, protože teprve tváří v tvář divákovi si soubor ověřoval čitelnost a působivost symbolů a metafor.

Sobota 21. 9. 1985 v 16.00 hodin

-

sál TJ Orlice

DPM Úpice

Karel Čapek

LOUPEŽNICKÁ POHÁDKA

dramaturgická úprava: Pavel Švorčík / hudba: Josef Kábrt /
výprava: Pavel Švorčík, Josef Kábrt, Jana Hejnová / spolupra-
covali: Milena Pletánková, Marie Suková / režie: Pavel Švor-
čík

Hrají: Monika Beňáková, Pavlína Kadaníková, Pavlína Lantová,
Petr Lanta, Petr Kadík, Vanesa Krejsová, Renata Vysko-
čilová, Jana Macková, Kamil Košnar, Jarmila Lokvencová,
Štěpán Kurek, Jana Manychová, Zdeněk Hochla.

Úpický soubor, který pracuje při Domu pionýrů a mládeže se nehonosí žádnou letitou tradicí. Vznikl před dvěma lety a také jeho vedoucí Pavel Švorčík se teprve rozhlíží po terénu dětské dramatické výchovy. Loupežnická pohádka Karla Čapka, kterou pro děti a doslova s dětmi z úpického souboru zdrama-
tizoval, svědčí o tom, že převádět epickou předlohu na je-
viště lze i s minimem slov a s maximem vynalézavých akcí.

Visuvadlo Pardubice

Ferlinghetti-Ginsberg-Cohen-Anderson-McClure-Hrabě atd.

NESTRÁLEJTE DIVOKOU SVINI

Soubor Visuvadlo vznikl z čerstvých pardubických maturantů na přelomu let 1981/82. Dnes, tři roky po svém vzniku, po desítkách personálních změn, zvrátů, neuróz i kroků do též nás před sebou soubor, který od gymnaziální recese dospěl (např. přes inscenace Hughesových textů Nechte můj lid, či Cvetajevova Poemu konce) k novému divadelnímu výrazu. V "Divoké svini" nakládá s vybranými texty zcela podle svého uvážení, nečiní z autorů modlu a nestráchuje se okousat vedlejší mezipointy a balasty textu až na dřev, aby mohlo co nejlépe vypovídat o sobě, ne o beatnících. Na akademickém Brnu 1985 vzbudil tento postup na jedné straně odpor v kruzích diváků i odborníků, na druhé straně nadšení, které ocenilo spontaneitu, upřímnost a cílevědomost představení. Visuvadlo uvedlo nejpolemičtější a nejprudčeji diskutovaný počín, což svědčí o nemalé podnětnosti jejich inscenace.

Vedoucí souboru Irena Janotková představuje montáž americké moderní poezie (název je převzatý titul jedné básně Gregoryho Corsa). Projekt je na hony vzdálený tradicím pojmání této poezie. Příběh anonymního, do chaosu světa vrženého, řádně "provětraného" a zpět k sobě a k lásce - jediné nedotknutelné hodnotě se vracějícího mladého člověka, to je beatnická poezie v ryze dnešním a na vlastní kůži měřeném kabátě Visuvadla. (Vzhledem k tomu, že nám soubor neposlal vlastní informace, použili jsme výběru z článků Petra Žantovského v AS/1.7)

Mladé divadlo DK Dukla Pardubice
Carlo Goldoni

Ř Á D N Á H O L K A

Ottavie: J. Jezdinský / Beatrice: J. Janošková / Pantaleone: V. Charbuský / Lelio: M. Dvořák / Bettina: N. Martínková / Cattie: Z. Procházková / Pasqualino: F. Voráček / Nenego: V. Novák / Pasqua: I. Nováková / Brighella: J. Hurych / inspi-
ce: V. Pojmanová / zvuk: P. Šprync / světla: K. Štarha / hu-
dební spolupráce: V. Linduška / výtvarná spolupráce: J. Vo-
secký / režie: I. Nováková

Jakákoliv podobnost s hrou C. Goldoniho "Řádná holka" je téměř náhodná. Prosíme diváky, aby se nedotýkali ani herců spadlých na zem. Přestávka byla zrušena, protože nevíme, kdy přestat. Pokud vás představení nerozesměje, urychleně se poraďte se svým psychologem. Květinové dary a věnce, opatřené jménovkou, odevzdávejte vedoucím souborů. Soubor děkuje všem, kteří na základě předchozích opatření pomohli představení uskutečnit. Zejména jistému Goldonimu.

Inscenace vznikala po řadu měsíců. Zpočátku spolupracoval student DAMU, který po čase musel pro časové zaneprázdnění práce zanechat. Původně chtěl soubor změnit titul, ovšem za jaký? ... Zkusili to sami. Zkusili arénu, spolu s výtvarníkem dali důraz na kostým a líčení, herecké obsazení vyšlo z přirozených hereckých typů v souborů, značných změn doznal scénář. Hraje se prostě "podle" Goldoniho.

Čmukaři OB Modřišice

D. Weisssová - J. Ipser

F R E J Í Ř

Účinkují: A. Crhová, E. Gábrová, V. Rojíková, J. Pozlovská,
D. Weisssová, J. Ipser / režie: D. Weisssová

Loutkářský soubor Čmukaři hrál od roku 1976, kdy vznikl, na řadě přehlídek a soutěží, získal ocenění na krajských i národních přehlídkách, účinkoval v zahraničí, v NDR, MLR, BLR. Věnuje se autorskému divadlu a má na repertoáru především pohádky určené mladším dětem (Pletené pohádky, Dračí pohádky, Vodník).

Inscenace Frejír je pokusem o divadlo pro dospělé publikum, které zůstává, bohužel, poněkud stranou loutkového divadla - ke škodě své i loutkářství. Námětem tohoto kolektivního autorského představení jsou tři příběhy, převzaté ze slavného Baccacciona Dekameronu, který byl do češtiny poprvé přeložen pod názvem Spisování slavného frejíře Hynkem z Poďbrad.

Inscenace vznikala přibližně dva roky. A dá se říci, že těžce. První rok spolkla práce s materiálem a různými pohybovými etudami, později přišla na řadu práce s tvarem a formou loutek, scénou ... A s textem ... jediné, co jsme věděli bylo, že text musí respektovat původní předlohu i loutky a naopak. Druhý rok následovaly zkoušky, jednou, dvakrát za týden. A snaha dát loutky a text dohromady. Inscenaci jsme sice dotáhli do konce, ale stále ještě některé věci domýšlíme. Abychom měli ze svého představení dobrý pocit.

Programová brožura INSPIRACE 1985

Vydává: Okresní kulturní středisko
Ústí nad Orlicí

Počet kusů: 300

Tisk: Okresní kulturní středisko
Ústí nad Orlicí

Jen pro vnitřní potřebu!